

РЕШЕНИЕ

№ 12048

гр. София, 07.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 158 СЪСТАВ, в публично заседание на осми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: д.р.

при участието на секретаря в.к.

като разглежда докладваното от д.р. Гражданско дело № 20221110151757 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.318 и сл.ГПК

Предявен е иск за развод поради дълбоко и непоправимо разстройство на брака от Д. Г. З. срещу Б. Б. З. с правно основание чл. 49, ал. 1 и 3 СК за развод по вина на ответната страна, обективно кумулативно съединен с небрачни иски по чл. 59, ал. 2 СК относно упражняването на родителските права, местоживеенето и издръжката на ненавършилите пълнолетие деца, по чл. 56 СК относно ползването на семейното жилище, както и по чл. 53 СК относно фамилното име.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът е подал отговор по исковата молба, в който не оспорва да е налице дълбоко и непоправимо брачно разстройство, оспорва вината и небрачните претенции с изключение на претенцията по чл. 53 СК. Предявен е и насрещен иск с правно основание чл. 49, ал. 1 и 3 СК за развод по вина на ищцовата страна, обективно кумулативно съединен с небрачни иски по чл. 59, ал. 2 СК относно упражняването на родителските права, местоживеенето и издръжката на ненавършилите пълнолетие деца, по чл. 56 СК относно ползването на семейното жилище. Ответникът предявява и насрещен иск с правно основание чл.57 СК за определяне на наем при условията на евентуалност в размер на 800 лв., считано от 06.02.2023 г.

В срока по чл.131 от ГПК ответницата по насрещните претенции е подала отговор по насрещната исковата молба, в който оспорва насрещните претенции. В съдебно заседание насрещната страна изразява становище за неоснователност на претенцията, като навежда твърдения, че жилището в частта, в която принадлежи на ответника живеят двете деца, на които същият дължи издръжка.

ДСП-Слатина в депозираните по делото социални доклади сочи, че за децата полагат грижи и двамата родители, с които имат изградена силна емоционална връзка. В хода на социалното проучване децата споделят, че се чувстват еднакво добре при майка си и при баща си, както и че когато не са с ответника, поддържат редовно контакт с него по телефон.

Изслушана по реда на чл. 59, ал. 6 СК, ищцата заявява, че основно тя полага грижите за децата, като преди бащата ги е водил на занимания, а тя ги е взимала. Бащата отказвал да заведе децата на лекар, тъй като не можел да излезе от работа. Твърди, че децата обичат и двамата си родители.

Изслушан по реда на чл. 59, ал. 6 СК, ответникът заявява, че децата му имат нужда и от време за възпитание. Счита, че може да даде време, усилия и да допринесе за тяхното емоционално развитие, тъй като към момента не получават необходимото.

Изслушано по реда на чл. 15, ал.1 ЗЗакрД, детето б. заявява, че баща ѝ помага по математика, а майка ѝ по други предмети в училище. Твърди, че споделя повече на майка си, ако има проблем, и тя ѝ помага. Майка ѝ я е водила на училище, когато била първа смяна, но вече ходи сама. Споделя, че с майка си играе настолни игри и ходи на разходка. С баща си също ходи на разходка, като тоя я води на батут, където скачат. Твърди, че се разбира с брат си и има приятели в училище. Отрича нещо да я притеснява.

Софийски районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните съгласно чл.12 и чл.235, ал.2 ГПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Видно от удостоверение за сключен граждански брак /л. 7 от делото/ страните са сключили брак на 22.05.2011 г. в гр.София, Република България, за което е издаден акт за граждански брак №0071/22.05.2011 г., като съпругата е променила фамилното си име от Г. на З.. От брака между страните са родени двете им ненавършили пълнолетие деца /л. 8 и 9 от делото/ – б. Б.ова З., ЕГН *****, и к. Б.ов З., ЕГН *****. С договор за покупко-продажба на недвижим имоти от 08.12.2014 г. страните са придобили в режим на съпругеска имуществена общност правото на собственост върху апартамент №35, с идентификатор 68134.1505.2287.9.11, находящ се в град София, район „Искър”, ж.к. „Дружба-2“, в 7-етажна сграда с идентификатор 68134.1505.2287.9, блок №308, /преди с номерация блок №308а/, вход „Б“, на 4 етаж, със застроена площ на жилището 65.66 кв.м., състоящо се от: една стая, дневна, кухня и сервизни помещения, при съседни, съгласно документ за собственост: стълбище, апартамент №34, двор, апартамент №36, при съседни с посочени идентификатори: на същия етаж: 68134.1505.2287.9.12, 68134.1505.2287.9.10, под обекта: 68134.1505.2287.9.8, над обекта: 68134.1505.2287.9.14, заедно с избено помещение №11, с площ, съгласно данъчна оценка 4.42 кв.м., при съседни: коридор, общо помещение, коридор, заедно с 4.416% ид.ч. от общите части на сградата, както идеална част от правото на строеж върху мястото, поземлен имот с идентификатор 68134.1505.2287 /л.10, 11 и 13 от делото/. По силата на договор за финансов лизинг №216171359793/15.09.2021 г. „ОТП Лизинг“ ЕООД се е задължил да придобие и е отдал за временно възмездно ползване на страните лек автомобил марка - „Киа Спортидж“, за срок от 60 месеца, срещу задължение за

заплащане на 60 броя лизингови вноски, съобразно погасителен план /л. 87-88 от делото/, при уговорена сума на финансиране 19 479,54 евро и променлив лихвен процент от 2% плюс надбавка от 2,4% /л. 78-88 от делото/. По делото е представен и договор за кредит за текущо потребление от 02.09.2021 г., ведно с Общи условия и Погасителен план, от предметното съдържание на който се изяснява, че „Банка ДСК“ АД е предоставила на съпруга Б. Б. З. кредит за текущо потребление в размер на сумата от 45 000 лв., със срок на издължаване 84 месеца от датата на усвояване, платим на 83 равни месечни погасителни вноски от по 628,65 лв. и една вноски от 485,70 лв., при ГПР 4,93% и преференциален лихвен процент от 4,65% годишно /л.89-96 от делото/. За обезпечаване на вземането на кредитора по процесния договор за кредит съпругът е сключил и договор за залог на вземане по сметка в „Банка ДСК“ АД от 02.09.2021 г., по силата на който същият е учредил залог в полза на банката върху вземанията си по разплащателна сметка IBAN BG53STSA93001526893402 /л.92 от делото/. Ответникът е сключил и договор за паричен заем от 01.09.2022 г., по силата на който в качеството на заемополучател е получил заем от Боян Георгиев З. в размер на сумата от 18 000 лв., платим в срок от 24 месеца на равни месечни вноски от 750,00 лв. Като цел за ползването на предоставената сума е посочено заплащането на разходите на детето б. Б.ова З., родена на 30.10.2011 г., по пътуването и престоя ѝ в Република Италия за световно първенство по кикбокс и ремонт, преустройство и закупуване на мебели за детска стая, както и за разходите по бракоразводното му дело. Като санкция за неизпълнение на задължението за плащане на погасителните вноски в срок е предвидена и неустойка в размер на 0,5% върху стойността на невъзстановената сума за всеки просрочен ден /л. 99 от делото/. Видно от представените по делото писмени доказателства, ответникът е погасил задължението си за плащане на шест погасителни вноски в периода 13.10.2022 г. – 09.03.2023 г. /л. 156-161 от делото/, поради което съдът счита възражението за симулативност на процесния договор за заем за неоснователно. По делото е представен и договор за наем от 03.01.2023 г., ведно с приемо-предавателен протокол от 03.01.2023 г., от който се установява, че ответникът е наел за временно възмездно ползване за срок от дванадесет месеца, считано от 09.01.2023 г. недвижим имот, находящ се в гр. София, ж.к. „Дружба 2“, бл. 264, вх. „Б“, ет. 9, ап. 49, срещу задължение за заплащане на месечна наемна цена от 700,00 лв. /л. 100-103 от делото/, като по делото са представени доказателства за заплащането им за м. януари и февруари 2023 г. /л. 154-155 от делото/, с оглед на което съдът счита възражението за симулативност на процесния договор за наем за неоснователно. Ищцата е сключила договор за потребителски кредит от 16.01.2023 г., въз основа на който в качеството си на кредитополучател е получила заемна сума в размер на 1 649,99 лв., платима в срок до 25.04.2023 г., при уговорен лихвен процент – 17,73% и ГПР – 16,78%, предназначена за закупуване на телевизор марка „LG OLED OLED55C21LA“ /л.167-171 от делото/. Същата е страна по кредитно правоотношение и с „Юробанк България“ АД, обективизирано в договор за потребителски кредит № FL1311917 от 23.09.2022 г., по силата на който е получила кредит за текущи нужди в размер на 30 000,00 лв., от които 12 300,00 лв. са предназначени за предсрочно погасяване на задълженията ѝ по договор за кредит, сключен с „ДСК БАНК“ /л. 174-178 от делото/. В периода 03.02.2021 – 15.12.2022 г. ищцата

работи по трудово правоотношение със „Сенсата Технолоджис България“ ЕООД, при основна заплата от 4293,90 лв., като в периода м. март 2021 г. – м. ноември 2022 г. е реализирала средномесечен облагаем доход в размер на около 4 500 лв. /л. 111-112 от делото/. От представена по делото справка актуално състояние на действащи трудови договори се установява, че ответникът полага труд по трудов договор, сключен с „ВиЕмУеър България“ ЕООД на 28.10.2020 г., при уговорена основа заплата 5 227,56 лв., като за периода м. март 2021 – м. октомври 2022 г. е реализирал средномесечен облагаем доход в размер на около 5 500 лв. /л. 113-114 от делото/.

За изясняване на спора по делото е допусната съдебно-оценителна експертиза, чието заключение, преценено по реда на чл. 202 ГПК, съдът кредитира като обективно и компетентно изготвено. Съгласно изводите на вещото лице, индикативната пазарна стойност на апартамент № 35, находящ се в гр. София, ж.к. „Дружба 2“, бл. 308, вх.Б, ет.4, е 700,00 лв.

По делото е разпитана свидетелката Анка Д. Г. – майка на ищцата. От показанията на същата се установява, че страните се познават от 2009 г., като до момента на настъпване на фактическата раздяла са живели заедно в жилище в гр. София, ж.к. Дружба, закупено от тях, като първоначално са живели при бабата на ищцата. Свидетелката твърди, че през 2022 г. ищцата и децата са напуснали семейното жилище, като са отишли да живеят при бабата на съпругата, обитавайки една стая, а съпругът останал в семейното жилище. Когато разбрала за това, свидетелката позвънила на ответника, който ѝ казал, че не го е срам, че живее на широко сам, както и че ищцата имала любовник. Свидетелката споделя, че е присъствала на караници между страните, още по времето, когато са живеели при бабата на ищцата. Разказва за случай, в който ги посетила в дома на бабата, като още от входа чула крясъците им. Пояснява, че обикновено се карали за битовизми - за децата, за пари, разходи. Твърди, че се налагало дъщеря ѝ да се моли на съпруга си, за да си купи очила, от които имала нужда. Допълва, че повечето им скандали ставали на маса, като бащата се карал на децата да ядат по-бързо. Споделя, че присъствала на случай, в който бащата се скарал на дъщеря си да не се лигави и крещял като луд, в резултат на което децата се разплакали и започнали да пищят. Свидетелката посочва, че отношенията на страните се влошили преди пет години. Тогава дъщеря ѝ споделила, че съпругът ѝ признал, че има увлечение към негова колежка, от която той получил писмо на служебна поща с текст „липсваш ми“, както и СМС-съобщение с текст „ти не дойде“ през нощта. Твърди, че това се отразило зле психически на ищцата. Заявява, че веднъж ищцата ѝ показала СМС-съобщения от ответника, съдържащи обиди: „Мръсно, нещастно животно“, „Аман от твоите курвенски номера“. Свидетелката твърди, че ищцата била постоянно разстроена, но се грижила за децата и ходила на работа. Допълва, че страните постоянно спорят за пари, но въпреки това са правили опити да заздравят връзката си, които преустановили след раздялата. Твърди, че ответникът е употребявал наркотични вещества, за което споделила на дъщеря си, която не била учудена. Признава, че е имало периоди, в които не е общувала с дъщеря си.

Разпитана по делото е и майката на ответника Янка Г. З., която заявява, че страните са

разделени от м.септември 2022 г., когато ищцата я посетила и ѝ казала, че иска да се разведе със сина ѝ. Такива намерения имала и преди. Ищцата ѝ споделила, че иска да пътува и да има собствена къща. Свидетелката признава, че ищцата е напуснала семейното жилище, но не знае кога. Твърди, че синът ѝ споделил, че повече от година не споделят легло, че ищцата излиза вечер и се прибира късно, като оставя децата на него. Казала му, че смята, че ищцата има паралелна връзка, при което той отговорил, че това е невъзможно. Няколко дни по-късно ответникът открил, че съпругата му имала връзка с по-млад колега от доста време, което тя си признала. Твърди, че преди това ищцата е молила ответника да ѝ даде втори шанс и страните провели дълъг разговор, като накрая ответникът склонил да го стори, за което уведомил майка си. Свидетелката заявява, че преди ищцата дистанцирала детето б. от ответника, а сега дистанцирала цялото ѝ семейство от децата. Разказва за един от случаите, в който страните решили да се развеждат и свидетелката ги поканила, когато ищцата се надвесила на ответника и казала „ще те одера с детските надбавки“. Допуска, че и синът ѝ е крещял на съпругата си. Твърди, че ищцата имала обтегнати отношения с майка си, макар че не е присъствала лично на скандали между тях. Спомня си, че когато детето б. навършило една година, снаха ѝ се върнала на работа и ответникът се грижил за дъщеря си цялата втора година целодневно, като работил от вкъщи. Признава, че ответникът е по-изискващ към внука ѝ. Знае за договор за заем, сключен между съпруга ѝ и ответника, но не знае с каква цел са предоставени паричните средства. Признава, че синът е употребявал марихуана като ученик, което се подкрепя и от признанието на свидетелката Веселина Б.а З.-Борисова – сестра на ответника. Ищцата ѝ споделила, че видяла СМС – съобщение на телефона на ответника от негова колежка с текст „защо не дойде“, но твърди, че се касае за обяд и някакъв детски рожден ден, на който трябвало да отидат. Отрича синът ѝ да е признавал да има връзка с друга жена, но не изключва това.

По делото е разпитана и Д. е.с – съученичка на ищцата. Твърди, че ищцата ѝ споделила, че със съпруга ѝ са разделени от м.септември 2022 г. Преди това страните живеели в жилище, собственост и на двамата, находящо се в ж.к. „Дружба“, като сега там живеят ищцата и децата. След раздялата последните се преместили в жилището на бабата на ищцата отново в ж.к. „Дружба“, където живели до началото на тази година /съдебното заседание е проведено на 07.04.2023 г./. Тогава се върнали в семейното жилище, където свидетелката ги посетила на втория ден след връщането. Разказва, че заварила апартамента почти празен - останал един матрак в спалнята, в хола липсвали уреди, като телевизор, пералня и съдомиялна, които преди имало. Твърди, че ищцата купила легло, гардероб, телевизор, пералня, които свидетелката видяла и при последващите посещения в жилището, които били приблизително веднъж седмично. Спомня си, че преди раздялата страните се грижели за децата, помагали си. Твърди, че понастоящем основно ищцата се грижи за децата, а когато се налага, майка ѝ и баба ѝ помагат и понякога ги оставяла при тях. Синът на страните приключвал учебните си занятия в 16,30 часа, а дъщерята - в 19,00 часа, като когато ищцата взема детето к., пазаруват или чакат в колата сестра му. Виждала е ищцата да води децата на училище, като откакто са се сменили смените в училище – през м. февруари, детето б. ходи само. Пояснява, че понякога, като е било първа смяна, детето б. се е

прибирало само от училище. Споделя, че дъщерята на страните ѝ се оплакала, че на 3 март баща ѝ се обадил вечерта да му даде таблета, защото е изключен от приложение „Фемили линк“, и тя да го ползва, когато е при него, заради което било разстроено. Децата ѝ казали и че баща им не ги води никъде по време на режима на лични отношения. Допълва, че по разказ на ищцата бащата не завел детето к. на зъболекар на 10 април – по време, когато децата трябвало да са при ответника, и се е наложило да се запише друг час. Преди раздялата на страните ги е посещавала в рядко в семейното им жилище, като по – често се виждала с майката и децата навън. По времето когато ищцата и децата живеели при бабата на съпругата, страните се опитвали поравно да полагат грижи за децата.

От показанията на св. З.-Борисова, се установява, че страните са разделени от м. август 2022 г., когато децата били отделно с всеки от тях на море. Твърди, че преди раздялата живеели в ж.к. „Дружба 2“, трета част, в блоковете с номера от 300 нагоре, жилище, представляващо обща тяхна собственост. Твърди, че в момента децата живеят с ищцата в жилището на баба ѝ, където се пренесли след като съпругата се изнесла. Твърди, че понастоящем ответникът се изнесъл от семейното жилище, но не знае дали съпругата и децата му са се върнали там. Той ѝ казал, че искал да върне ключовете на ищцата, не можели да се срещнат, но наскоро се видели и той ѝ ги дал. Пояснява, че апартаментът, в който брат ѝ живее понастоящем, е обзаведен, но идеята била да го дават под наем. Наложило се да махнат спалнята, за да сложи той легла за децата. Бащата донесъл и пералня, но свидетелката не знае дали я е купил или я е донесъл от старото жилище. Съдомиялна донесъл от старото жилище. Счита, че ответникът е строг родител и държи на дисциплината - държи когато се седне на обяд или на вечеря, да се спазват елементарни правила. Споделя, че когато племенникът ѝ се храни, много се разсейва и се храни много бавно, поради което ответникът го подканвал. Така правила и ищцата, и двамата му се карали за това. Брат ѝ държал и да се пишат домашни, но не знае как той стимулира децата да го правят. Не знае и дали той има достъп до електронния дневник. Не знае брат ѝ да помага на децата с уроците. Спомня си за случай през междусрочната ваканция в началото на тази година, когато били на семейна вечеря при майката на свидетелката в неделя и на следващия ден децата били на училище. Тогава бащата разбрал от сина си, че имал задача да направи десет диктовки през ваканцията, която не изпълнил, но ответникът нямало как да му помогне. Ответникът ѝ споделил, че в началото на учебната година със сина му са писали букви заедно. Твърди, че ответникът води и взима децата от училище, пътува с дъщеря си на тренировки в чужбина, за което същият ѝ е разказвал. Споделя, за случай от края на 2022 г., когато е имала уговорка за обяд с брат си, по време на която дъщеря му се обадила, че е приключила по-рано от училище, и той отишъл и я взел. Знае, че брат ѝ набляга на поддържането на връзката си с децата и създаването на спомени и добра среда за тях. Той и децата са ѝ споделяли, че ходят на излети. Забелязала е, че от м.декември насам отношението на децата към брат ѝ е променено, по-троснато - отговарят, държат му тон, както на него, така и на баба им. Разказва за случай, в който бабата казала на детето б.: „Борянче, нека се навечеряме и после ще работиш с телефона“, а то отвърнало: „Ти ли ще ми кажеш“. Подобни думи е казвала и

на баща си. Брат ѝ споделил, че децата прекарвали много време на телефоните, а дъщеря му си е развалила успеха, като тя самата ѝ казала, че спряла да чете. Виждала е, че детето б. обикновено поглежда телефона си и го оставя настрана, но когато се заплесне повече, или баба ѝ, или баща ѝ ѝ правят забележка, и тя го оставя настрана. Твърди, че детето к. ходело на кикбокс, после на футбол и спряло да ходи на кикбокс, също и на пеене. Заявява, че брат ѝ е изразявал желание да отглежда децата. Смята, че чувствата на последните към баща им не са промени и го обичат, което личи от начина им на общуване, като в тази насока са и дадените от свидетеля в.с.п. показания.

Когато детето б. навършило две години, тръгнало на детска градина и страните се преместили в самостоятелно жилище, защото дотогава живеели при бабата на ищцата. Тогава свидетелката и родителите ѝ също помагали грижи за детето, тъй като страните повече нямали възможност да се грижат постоянно за дъщеря си. Твърди, че ищцата и майка ѝ не поддържали контакт в последните две години, тъй като майка ѝ я „обявила за мъртва“. Майката на ищцата идвала за празници, но не оставала да гледа децата. Целодневно ги е гледала майката на ответника. Свидетелката допуска, че е имало случаи, когато ответникът е оставял децата при майка си по време на режима на лични отношения. Разказва за случай миналата година, малко преди раздялата на страните, когато брат ѝ разказал, че е получил СМС от съпругата си, която му казала, че ще ходи до „Икеа“ и оставила децата сами, в което свидетелката се усъмнила. Вечерта ищцата признала, че има трети човек във връзката им. Свидетелката знае, че детето б. се е прибиращо сама от училище. Свидетелката признава, че брат ѝ е използвал наркотици в тинейджърските години - марихуана.

Разпитана по делото, свидетелката в.м Г. заявява, че общува почти всеки ден с ищцата, а ответника вижда рядко. Разказва за случай от м. февруари т.г. /съдебното заседание е проведено на 09.06.2023 г./, докато е била на гости на ищцата. Ответникът ѝ позвънил, ищцата вдигнала и провела разговор на високоговорител, тъй като готвила. Свидетелката чула как съпругът нарича ищцата „алчна“, „нагла“, и казал, че за нея всичко е пари, че ще стане като майка си и харчи като баба си, като говорил спокойно, настоятелно. Отрича да е чувала съпруга да крещи. Ищцата била много разстроена, мълчала и слушала, а когато не си замълчавала, се съгласявала. Твърди, че предисторията на разговора касае апартаменти и пари. Свидетелката споделя и за друг случай, в който ищцата била в колата ѝ и приятел на ответника – в., дошъл и започнал да тропа по прозореца. Случвало се е приятелят на съпруга да дойде и да започне да клати колата на ищцата, която се опитала да разбере какво става, но той отговорил. И двете случки били след раздялата на страните. Ищцата ѝ споделяла и за други подобни случаи. Свидетелката твърди, че е виждала съобщения от ответника до ищцата, в който ѝ държи сметка за децата. Отрича да има разногласия с ответника, като след раздялата не контактува с него, а само се поздравяват. Знае, че детето б. ходи и се прибира от училище с автобуса. Ищцата ѝ споделила, че съпругът ѝ звънял след 22,00 ч., но тя не е вдигала. Искала да комуникират чрез имейли, а той е отказал. Отрича да е чувала ответника да казва, че съпругата му е лоша майка.

По делото са събрани и показанията на в.с.п., който заявява, че понастоящем общува само

с ответника, а преди е контактувал и с ищцата, като след началото на делото тя преустановила контакта с него. Отрича да е ставал свидетел на конфликт между страните. Твърди, че е виждал, че същите не комуникират и се избягват се, но няма агресия. Признава, че е през зимата сложил камък под задната гума на ищцата на шега и тя му се разсърдила. Твърди, че се е случвало да се шегува с нея преди. Излага, че ищцата го нарекла „зависим“, на което той не реагирал. Споделя, че е присъствал на разговор между страните, проведен дипломатично. Последният път ответникът позвънил на ищцата, за да вземе децата сутринта в 09,30 часа, през пролетната ваканция тази година /съдебното заседание е проведено на 09.06.2023 г./, като разговорът бил на високоговорител. Оказало се, че пролетната ваканция почва от петък, а не от събота, и страните не са се разбрали. Ищцата му заявила, че в 14,30 - 15,00 ч. трябва да го заведе на зъболекар едното дете, а той отказал, тъй като е „на работа“. Знае от ответника, че между съпрузите има напрежение относно апартамент. Свидетелят знае кое е семейното жилище, тъй като изнесъл от там спалня, два гардероба и една пералня, четири стола и две тоалетки, както и четири броя гуми от мазето, но нищо от стаята на децата. Твърди, че след раздялата на страните ответникът бил съсипан, а ищцата демонстрирала разкрепостен начин на живот в социалните мрежи. Новото жилище на бащата е посещавал по време на режима на лични отношения – преди около месец. Свидетелят твърди, че бащата води децата на разходка, на трамплини, среща ги с други деца и им купува неща. По отношението на случая с колата, поддържа, че вътре били само ищцата и още една жена, като случилото се било шега.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Относно брачния иск:

Не се спори между страните, че отношенията им са влошени и няма изгледи за тяхното възстановяване – и двамата съпрузи считат брака за дълбоко и непоправимо разстроен. Същото се установява и от данните по делото. От показанията на всички разпитани по делото свидетели, които съдът кредитира в тази част като непротиворечиви при съобразяването им с останалите доказателства по делото, се установява, че са налице конфликтни отношения между съпрузите, както и че същите не живеят заедно от м. септември 2022 г. При така установените факти за отношенията между съпрузите съдът намира, че бракът им е дълбоко и непоправимо разстроен, доколкото брачната връзка няма предписаното от закона и добрите нрави съдържание, поради което същата следва да бъде прекратена. С оглед на това съдът намира, че страните са във фактическа раздяла от края на м. август 2022 г., не живеят заедно, налице е емоционално отчуждение, отношенията им са влошени и няма изгледи за тяхното възстановяване. При така установените факти за отношенията между съпрузите и предвид изричните становища на страните, че желаят сключеният между тях брак да бъде прекратен, съдът счита, че бракът им е дълбоко и непоправимо разстроен, доколкото брачната връзка няма предписаното от закона и добрите нрави съдържание, поради което същата следва да бъде прекратена.

Относно вината:

Съгласно чл. 49, ал. 3 СК с решението за допускане на развода съдът се произнася и относно вината за разстройството на брака, ако някой от съпрузите е поискал това. В случая искане са отправили и двете страни. Съдът, след като съобрази събраните по делото доказателства, намира, че вина за дълбокото и непоправимо разстройство на брака имат и двамата съпрузи, които са нарушили изискванията на чл. 14 СК. Същите не са проявили необходимото уважение и разбиране един към друг, като са си повишавали тон, карали се за битовизми, пари и недвижими имоти, отправяли са обиди един към друг, което се установява от показанията на св. Анка Г., в. Г., св. З. и св. Стойчева, които съдът кредитира в тази част като обективни и кореспондиращи с останалия събран по делото доказателствен материал. Изяснява се и че страните неколkokратно през годините са имали намерение да се разделят. Не се установиха по категоричен начин обаче твърдените брачни провинения, свързани с изневяра, извършена и от двамата съпрузи. Следва да се посочи, че това поведение на страните обуславя и извод за вина и на двамата съпрузи за разстройството на техния брак. При това положение настоящата инстанция счита, че запазването на този брак не е в интерес нито на семейството, нито на обществото и следва да бъде прекратен по взаимна вина.

Относно упражняването на родителските права, местоживеенето и личните отношения:

Страните са родители на малолетните деца б. Б.ова З., ЕГН *****, от женски пол, и к. Б.ов З., ЕГН *****, от мъжки пол. Между страните не е спорно, а и от събраните по делото гласни доказателства се установява, че децата живеят при майка си от момента на фактическата раздяла. Съдът счита, че по делото се установява наличие на добър родителски капацитет и у двамата родители, доколкото и двамата се стремят да полагат грижи за детето б. и детето к., като в подкрепа на този извод са показанията на всички разпитани по делото свидетели, констатациите на социалния работник в хода на социалното проучване, както и изрично заявеното от детето б. при изслушването му в съдебно заседание, като този извод на съда по отношение на ищцата не се разколебава от обстоятелството, че дъщерята на страните се прибира сама от училище, когато е при майка си, което се изяснява от събраните по делото свидетелски показания. Установява се още, че децата имат изградена силна емоционална връзка с всеки от родителите си - св. Прокопов, З. – Борисова, които съдът кредитира в тази част, доколкото същите са в пълно съответствие със заявеното от майката при изслушването ѝ по реда на чл. 59, ал. 6 СК. С оглед изложеното и като взе предвид възрастта на децата, както и обстоятелството, че до момента същите живеят с майка си, и полаганите от страните грижи, съдът намира, че упражняването на родителските права по отношение на децата следва да се предостави на майката. Съдът определя децата да живеят при майка си, доколкото съгласно чл.126, ал.1 СК „родителите и ненавършилите пълнолетие деца живеят заедно, освен ако важни причини налагат да живеят отделно”, а по делото не се установиха важни причини децата да живеят отделно от своята майка, която ще упражнява родителските права, нито има изключителни основания по чл. 59, ал. 7 СК за настаняването им извън биологичното семейство. Точно обратното, установява се, че до постановяване на

настоящото решение ищцата е полагала грижите за децата си. Следва да бъде определен режим на лични отношения на децата с техния бащата с оглед съществуващата между тях кръвна връзка на особено близко родство. Съдът намира за подходящ с оглед възрастта на децата и отношенията между тях и бащата следния режим: всяка четна седмица от годината /като за първа седмица се счита седмицата, включваща първия четвъртък от календарната година/, за времето от 19,00 часа в петък до 19,00 часа в неделя, с преспиване /така определеният режим на лични отношения не се прилага единствено в периода 01 юли – 01 септември за период от 30 дни, разделени на два периода от по 15 последователни календарни дни всеки, които съвпадат с годишния отпуск на майката, в случай че в срок до 31 май на съответната календарна година майката съобщи на бащата писмено кога в периода 01 юли - 01 септември ще ползва годишния си отпуск, а в случай че майката не изпълни задължението си за уведомяване своевременно, то определеният съобразно настоящата точка режим се прилага и в периода 01 юли – 01 септември на съответната календарна година/; тридесет календарни дни през лятото /в периода от 01 юли до 01 септември/, разделени на два периода от по 15 последователни календарни дни, по време, което не съвпада с платения годишен отпуск на майката, за времето от 10,00 часа на първия ден от периода до 19,00 часа на последния ден от периода, като майката следва да съобщи на бащата писмено в срок до 31 май на всяка календарна година кога в периода 01 юли - 01 септември ще ползва платения си годишен отпуск, а в случай че майката не изпълни задължението си за уведомяване своевременно, то бащата има право да осъществи режима на лични отношения за времето от 10,00 часа на 01 юли до 19,00 часа на 16 юли, и за времето от 10,00 часа на 01 август до 19,00 часа на 16 август; по време на коледните и великденските празници на всяка нечетна година, за времето от 10,00 часа на 24 декември, респективно на Разпети петък, до 19,00 часа на 28 декември, респективно на след Великден, с преспиване /като през всяка нечетна календарна година децата следва да бъдат при майка си по време на новогодишните празници, от 10,00 часа на 29 декември до 19,00 часа на 02 януари в следващата календарна година, в случай че този период съвпада с петъчно-неделния режим/; по време на новогодишните празници на всяка четна година, за времето от 10,00 часа на 29 декември до 19,00 часа на 02 януари в следващата календарна година /като през всяка четна календарна година децата следва да бъдат при майка си по време на коледните и великденските празници, от 10,00 часа на 24 декември, респективно на Разпети петък, до 19,00 часа на 28 декември, респективно на понеделник след Великден, в случай че този период съвпада с петъчно-неделния режим/; в първите три дни от пролетната ваканция на децата, определена от Министъра на образованието и науката, когато същата не съвпада с великденските празници в същата година, от 10,00 часа на първия ден от ваканцията до 19,00 часа на третия ден от ваканцията; по време на есенната ваканция на децата, определена от Министъра на образованието и науката, през всяка нечетна календарна година, за времето от 10,00 часа на първия ден от ваканцията до 19,00 часа на последния ден от ваканцията; по време на следните официални празници през всяка нечетна календарна година /03 март, 01 май, 06 май/, за времето от 10,00 часа до 19,00 часа на съответния празник /като през всяка нечетна календарна година децата следва да бъдат при майка си по

време на следните официални празници - 24 май, 06 септември, 22 септември, за времето от 10,00 часа до 19,00 часа на съответния празник, в случай че този период съвпада с петъчно-неделния режим/; по време на следните официални празници през всяка четна календарна година /24 май, 06 септември, 22 септември/, за времето от 10,00 часа до 19,00 часа на съответния празник /като през всяка четна календарна година децата следва да бъдат при майка си по време на следните официални празници - 03 март, 01 май, 06 май, за времето от 10,00 часа до 19,00 часа на съответния празник, в случай че този период съвпада с петъчно-неделния режим/.

Относно издръжката на децата:

Съгласно чл. 143, ал. 2 СК родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца независимо дали са работоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си. Нуждите на детето от издръжка се установяват от самия факт на биологичното им съществуване и не е необходимо да се обосновават специално. Издръжката на детето се дължи от двамата родители, независимо при кого то живее, но отглеждащият родителят следва да поеме по принцип по-малък дял от издръжката в пари с оглед даваната от него издръжка в натура при съвместното живеене с децата и посрещането на разходите на домакинството, част от които са в полза и на децата. Съобразно разпоредбата на чл. 142, ал. 1 СК, размерът на издръжката се определя от доходите на лицето, което я дължи, като съгласно ограничението на чл. 142, ал. 2 СК същата не може да бъде по-малко от 195,00 лв. Съдът намира, че този минимален размер касае издръжката, дължима от единия родител, доколкото този размер се съотнася с минималната работна заплата за страната, която представлява гарантиран минимум на трудовото възнаграждение за едно заето по трудово правоотношение лице /а не общо за двамата родители/. Нормата, освен това, регулира масовия случай на претенция за издръжка спрямо единия родител, а не и срещу двамата общо. По делото се установи, че ответникът реализира доходи, същият е в трудоспособна възраст и няма данни да е нетрудоспособен по здравословни причини, поради което не може да се приеме, че е в невъзможност да дава издръжка /ППВС № 5/1970 г., т. 11/. При това положение съдът, като взе предвид нуждите на децата съобразно възрастта им и доходите на родителите, както и изразената от ответника готовност да заплаща на едното дете издръжка в размер на 350,00 лв., а на другото – 400,00 лв. счита, че искът за издръжка се явява основателен за до размера на сумата от 550,00 лв. месечно за детето б. и до размера на сумата от 450,00 лв. месечно за детето к.. В тази връзка следва да се отбележи, че възражението на ответника, че същият заплаща месечни погасителни вноски в изпълнение на задълженията си по договор за кредит предоставен за текущи нужди, както и по договор за паричен заем от 01.09.2022 г., както и лизингови вноски на основание представения по делото договор за финансов лизинг, съдът намира за неоснователно, доколкото наличието на облигационни отношения не освобождава родителя от задължението му за плащане на издръжка на ненавършилото му пълнолетие дете, поради безусловния характер на това задължение. Освен това, при съобразяване представените погасителни планове към договора за кредит от за текущо потребление и договора за

финансов лизинг, както и на размера на дължима вноска по договор за паричен заем от 01.09.2022 г., и на получавания от ответника средномесечен облагаем доход от около 5 500 лв., при упражняване правомощието си по чл. 162 ГПК, съдът приема, че същият ще разполага със сумата от около 2 500 лв. след погасяването им, която счита за достатъчна за задоволяване потребностите на ответника, в т.ч. и заплащането на наем. Предвид това, съдът счита, че за ответника не е налице пречка да предоставя издръжка на децата в определения по-горе размер.

Издръжката се дължи, считано от 26.09.2022 г. /датата на подаване на исковата молба/, доколкото се установи, че към тази дата е била налице фактическа раздяла на страните по делото. Следва да бъде присъдена законна лихва за забава, както е поискано.

Относно ползването на семейното жилище и определянето на наем:

По делото страните претендират ползването на семейното жилище. Предоставянето на същото за ползване е последица от развода между страните - елемент от имуществените последици на прекратяването на брака. Когато страните имат ненавършили пълнолетие деца, съдът е длъжен и служебно да се произнесе относно ползването на семейното жилище. Доколкото упражняването на родителските права се предоставя на майката, претенцията на ищцата следва да бъде уважена, като на ответника се определи наем, съобразно искането му по чл. 57, ал. 2 СК. Нещо повече, по делото не са наведени твърдения, нито са ангажирани доказателства, че ищцата разполага с друго жилище, поради което съдът намира, че е изпълнен и критерият за наличието на жилищна нужда у майката. В тази насока са и показанията на св. Стойчева, З. – Борисова и Г., съгласно които след раздялата ищцата и децата са заживели при бабата на ищцата, което обстоятелство само по себе си сочи наличие на жилищна нужда. В този смисъл са и задължителните разяснения, дадени в ППВС № 12/1971 г., т. 1, съгласно които не е налице друго жилище, когато при раздялата се ползува временно жилище на свободен наем или съпругът е приютен при своите близки при условията на самосъгъстяване. Доколкото по делото се установи, че страните са в обтегнати, конфликтни отношения помежду си, съдът счита и че ползването на жилището не може да бъде разпределено между тях. При определяне предоставянето на семейното жилище съдът следва да съобрази къде се намира то. Съгласно задължителните разяснения на ППВС № 12/1971 г., семейното жилище обхваща съвкупността от жилищни и сервизни помещения, предназначени да задоволяват битовите нужди на съпрузите, децата и пълнолетните членове на семейството. Семейно е жилището, ползвано от семейството на основание обща собственост на съпрузите или наемно правоотношение, при което ползването е само на съпрузите и децата, до прекратяването на брака, а при фактическа раздяла - до деня на раздялата, като критерий е не правото на собственост върху имота, а обитаването му от семейството – арг. от § 1 ДР СК. По делото не се спори и от събраните по делото гласни доказателства категорично се установява, че до настъпване на фактическата раздяла страните и техните деца са обитавали придобитото от тях жилище, представляващо апартамент № 35, находящ се в град София, район „Искър“, ж.к. „Дружба 2“, блок 308, вход „Б“, етаж 4, поради което съдът счита, че същият

представлява семейното жилище на съпрузите. От представените по делото писмени доказателства се установява, че процесният имот е притежаван от съпрузите в режим на съпружеска имуществена общност с оглед момента на придобиването му – по време на брака. При това, доколкото същият следва да бъде предоставен за ползване само на единия съпруг и малолетните деца, по силата на съдебното решение между страните възниква наемно правоотношение, като съпругът, комуто се предоставя за ползване семейното жилище, дължи заплащане на месечна наемна цена. Такова задължение липсва за ползваната от ненавършилите пълнолетие деца жилищна площ, съгласно нормата на чл. 57, ал. 2, изр. второ СК. Под „жищна площ“ в тази хипотеза се разбира площта на цялото семейно жилище, включващо всички помещения в обхвата на жилището, независимо от тяхното функционално предназначение, защото нуждите на обитателите могат да бъдат пълноценно задоволени само при наличие и на двете категории помещения. При определяне на наема за ползваната жилищна площ от ненавършилото пълнолетие дете от брака следва да се има предвид неговия дял на обитаване на всички помещения на жилището, а не само стаята, която му служи за спалня /така - решение № 123/04.04.2013 г. по гр.д. № 526/2012 г., ВКС, IV г.о./. В случая процесният имот представлява съпружеска имуществена общност, след прекратяването на която с решението за развода страните притежават правото на собственост върху същия при равни квоти – по 1/2 идеална част за всеки от тях. От брака си страните имат две малолетни деца, родителските права върху които са предоставени за упражняване на майката, при която е определено местоживеенето им, поради което дължимият от нея наем следва да бъде намален на една трета от частта на ответника – в този смисъл е и решение № 261832/18.03.2021 г. по в.гр.д. № 16301/2019 г. по описа на СГС. Така средният пазарен наем за припадащата се на ответника идеална част от това жилище след приспадане на ползваната от малолетните деца дете на страните жилищна площ, възлиза на една шеста от средната пазарна наемна цена за имота – 700,00 лв., съобразно заключението на изслушаната по делото експертиза, или 116,67 лв. месечно, до който размер претенцията на ответника се явява основателна и следва да бъде уважена, като за разликата до пълния предявен размер от 800,00 лв. следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

За пълнота следва да се отбележи и че претенцията на ответника по чл. 57, ал. 2 СК, отправена с молба от 07.02.2023 г., след изтичане на срока по чл. 131 ГПК, но преди първото по делото открито съдебно заседание не е процесуално преклудирана, доколкото по аналогия с разпоредбата на чл. 344, ал. 2 ГПК /според която искането за определяне от съда на сумите, които ползващият наследствен имот сънаследник следва да заплаща на другите наследници като обезщетение за лишаването им от ползването, може да бъде направено дори и след решението по допускане на делбата, т.е. във всеки момент до прекратяването на съсобствеността с влязло в сила решение за извършване на делбата/, искането за определяне размера на наема при предоставяне на семейното жилище за ползване на единия съпруг може да бъде направено във всеки момент до отпадане на основанията за ползването на същото както до приключването на делото за развод пред въззивната инстанция, така и по-късно с отделен иск /така - определение № 196/07.04.2014 г. по ч.гр.д. № 1568/2014 г., ВКС, I г.о./. Нещо повече, видно от разпоредбата на чл. 57, ал. 1 СК, законодателят не е

възприел разрешение, при което съдът служебно да се произнася по въпроса за възникналното наемно правоотношение при предоставяне ползването на семейното жилище само на един от съпрузите, а е дал възможност на всяка от страните да сезира съда с него, без да е определен срок за това. При това положение, предвид правната същност на производството относно предоставяне ползването на семейното жилище, което не е исково, а такова по спорна съдебна администрация, както и предвид възможността съдът да предостави ползването на семейното жилище служебно, когато от брака има ненавършили пълнолетие деца, то и искането на всяка една от страните по брачното дело съдът да определи размера на наема, който насрещната страна ще заплаща, може да бъде направено до приключването на съдебното дирене пред въззивната инстанция, която е такава по съществото на спора и ще се произнесе и по това искане с въззивното решение. По същите съображения, това искане може да бъде направено за първи път, дори и след постановяване и влизане в сила на въззивното решение - с отделна молба на страната, по която съдът ще се произнесе с отделно определение, след като вземе становището на другата страна /така - решение № 96/14.03.2016 г. по гр.д. № 4842/2015 г., ВКС, IV г. о./.

Относно фамилното име:

Ищцата е направила искане по чл. 53 СК за възстановяване на предбрачното фамилно име – Г.. Съдът, като взе предвид, че при сключването на брака съпругата е променила фамилното си име от Г. на З., намира, че искането е основателно и следва да бъде уважено.

Относно разноските:

Претенция за разноски са отправили и двете страни. Предвид прекратяването на брака по вина и на двамата съпрузи на основание чл. 322, ал. 2 ГПК съдът намира претенциите им за неоснователни, доколкото в този случай разноските следва да се понесат от всяка от страните така, както ги е направила. Държавната такса при решаване на делото по иска за развод в размер на 50,00 лв. следва да се възложи на страните поравно, а ответникът следва да заплати и държавна такса в размер на 1 440,00 лв. върху определените издръжки. Ищцата следва да заплати в полза на съда държавна такса в размер на 56,00 лв. по иска по чл. 57, ал. 2 СК.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА на основание чл. 44, т. 3 вр. чл. 49, ал. 3 СК С РАЗВОД БРАКА, сключен на 15.06.2007 г. в гр.София, за което е съставен акт за граждански брак №0071/22.05.2021 г. на Столична община, район „Студентски“, между: Д. Г. З., ЕГН *****, и Б. Б. З., ЕГН *****, като **ДЪЛБОКО И НЕПОПРАВИМО РАЗСТРОЕН** по вина на двамата съпрузи.

ПРЕДОСТАВЯ на основание чл. 59, ал. 2 СК **УПРАЖНЯВАНЕТО НА РОДИТЕЛСКИТЕ ПРАВА** спрямо родените от брака деца б. Б.ова З., ЕГН *****, и

к. Б.ов З., ЕГН *****, на майката Д. Г. З., ЕГН *****.

ОПРЕДЕЛЯ на основание чл. 59, ал. 2 СК **МЕСТОЖИВЕЕНЕТО** на родените от брака деца б. Б.ова З., ЕГН *****, и к. Б.ов З., ЕГН *****, при майката Д. Г. З., ЕГН *****.

ОПРЕДЕЛЯ на основание чл. 59, ал. 2 СК **РЕЖИМ НА ЛИЧНИ ОТНОШЕНИЯ** между бащата Б. Б. З., ЕГН *****, и децата б. Б.ова З., ЕГН *****, и к. Б.ов З., ЕГН *****, както следва: всяка четна седмица от годината /като за първа седмица се счита седмицата, включваща първия четвъртък от календарната година/, за времето от 19,00 часа в петък до 19,00 часа в неделя, с преспиване /така определеният режим на лични отношения не се прилага единствено в периода 01 юли – 01 септември за период от 30 дни, разделени на два периода от по 15 последователни календарни дни всеки, които съвпадат с годишния отпуск на майката, в случай че в срок до 31 май на съответната календарна година майката съобщи на бащата писмено кога в периода 01 юли - 01 септември ще ползва годишния си отпуск, а в случай че майката не изпълни задължението си за уведомяване своевременно, то определеният съобразно настоящата точка режим се прилага и в периода 01 юли – 01 септември на съответната календарна година/; тридесет календарни дни през лятото /в периода от 01 юли до 01 септември/, разделени на два периода от по 15 последователни календарни дни, по време, което не съвпада с платения годишен отпуск на майката, за времето от 10,00 часа на първия ден от периода до 19,00 часа на последния ден от периода, като майката следва да съобщи на бащата писмено в срок до 31 май на всяка календарна година кога в периода 01 юли - 01 септември ще ползва платения си годишен отпуск, а в случай че майката не изпълни задължението си за уведомяване своевременно, то бащата има право да осъществи режима на лични отношения за времето от 10,00 часа на 01 юли до 19,00 часа на 16 юли, и за времето от 10,00 часа на 01 август до 19,00 часа на 16 август; по време на коледните и великденските празници на всяка нечетна година, за времето от 10,00 часа на 24 декември, респективно на Разпети петък, до 19,00 часа на 28 декември, респективно на след Великден, с преспиване /като през всяка нечетна календарна година децата следва да бъдат при майка си по време на новогодишните празници, от 10,00 часа на 29 декември до 19,00 часа на 02 януари в следващата календарна година, в случай че този период съвпада с петъчно-неделния режим/; по време на новогодишните празници на всяка четна година, за времето от 10,00 часа на 29 декември до 19,00 часа на 02 януари в следващата календарна година /като през всяка четна календарна година децата следва да бъдат при майка си по време на коледните и великденските празници, от 10,00 часа на 24 декември, респективно на Разпети петък, до 19,00 часа на 28 декември, респективно на понеделник след Великден, в случай че този период съвпада с петъчно-неделния режим/; в първите три дни от пролетната ваканция на децата, определена от Министъра на образованието и науката, когато същата не съвпада с великденските празници в същата година, от 10,00 часа на първия ден от ваканцията до 19,00 часа на третия ден от ваканцията; по време на есенната ваканция на децата, определена от Министъра на образованието и науката, през всяка нечетна календарна година, за времето от 10,00 часа на първия ден от ваканцията до 19,00 часа на

последния ден от ваканцията; по време на следните официални празници през всяка нечетна календарна година /03 март, 01 май, 06 май/, за времето от 10,00 часа до 19,00 часа на съответния празник /като през всяка нечетна календарна година децата следва да бъдат при майка си по време на следните официални празници - 24 май, 06 септември, 22 септември, за времето от 10,00 часа до 19,00 часа на съответния празник, в случай че този период съвпада с петъчно-неделния режим/; по време на следните официални празници през всяка четна календарна година /24 май, 06 септември, 22 септември/, за времето от 10,00 часа до 19,00 часа на съответния празник /като през всяка четна календарна година децата следва да бъдат при майка си по време на следните официални празници - 03 март, 01 май, 06 май, за времето от 10,00 часа до 19,00 часа на съответния празник, в случай че този период съвпада с петъчно-неделния режим/.

ОСЪЖДА Б. Б. З., ЕГН *****, да заплаща на основание чл. 143, ал. 2 вр. чл. 59, ал. 2 СК на детето б. Б.ова З., ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител Д. Г. З., ЕГН *****, месечна издръжка в размер на 550,00 лв., считано от 26.09.2022 г. до настъпване на основание за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, считано от деня на забавата до окончателното погасяване, *като отхвърля иска за разликата над уважения размер от 550,00 лв. до пълния предявен такъв от 600,00 лв. месечно, като неоснователен.*

ОСЪЖДА Б. Б. З., ЕГН *****, да заплаща на основание чл. 143, ал. 2 вр. чл. 59, ал. 2 СК на детето к. Б.ов З., ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител Д. Г. З., ЕГН *****, месечна издръжка в размер на 450,00 лв., считано от 26.09.2022 г. до настъпване на основание за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, считано от деня на забавата до окончателното погасяване, *като отхвърля иска за разликата над уважения размер от 450,00 лв. до пълния предявен такъв от 600,00 лв. месечно, като неоснователен.*

ПРЕДОСТАВЯ на основание чл. 56, ал. 5 вр. ал. 1 СК на Д. Г. З., ЕГН *****, ползването на **СЕМЕЙНОТО ЖИЛИЩЕ**, представляващо апартамент №35, находящ се в гр. София, ж.к. „Дружба 2“, бл. 308, вх. „Б“, ет. 4.

ОСЪЖДА Д. Г. З., ЕГН *****, да заплаща на основание чл. 57, ал. 2 СК на Б. Б. З., ЕГН *****, месечен наем в размер на 116,67 лв., считано от влизане в сила на решението в частта относно ползването на семейното жилище до настъпване на промяна в обстоятелствата, *като отхвърля иска за разликата от уважения размер от 116,67 лв. месечно до пълния предявен такъв от 800,00 лв. месечно, като неоснователен.*

ПОСТАНОВЯВА на основание чл. 53 СК след прекратяване на брака с.д.г. ЕГН *****, да носи предбрачното си фамилно име - Г..

ОСЪЖДА Б. Б. З., ЕГН *****, да заплати в полза на Софийски районен съд общо сумата 1 465,00 лв. - държавни такси по делото, от които 25,00 лв.-държавна такса при решаване на делото по иска за развод, 1 440,00 лв.-държавна такса върху издръжките на децата.

ОСЪЖДА Д. Г. З., ЕГН *****, да заплати в полза на Софийски районен съд общо сумата 81,00 лв. - държавни такси по делото, от които 25,00 лв.-държавна такса при решаване на делото по иска за развод, 56,00 лв. - държавна такса по иска по чл. 57, ал. 2 СК.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____